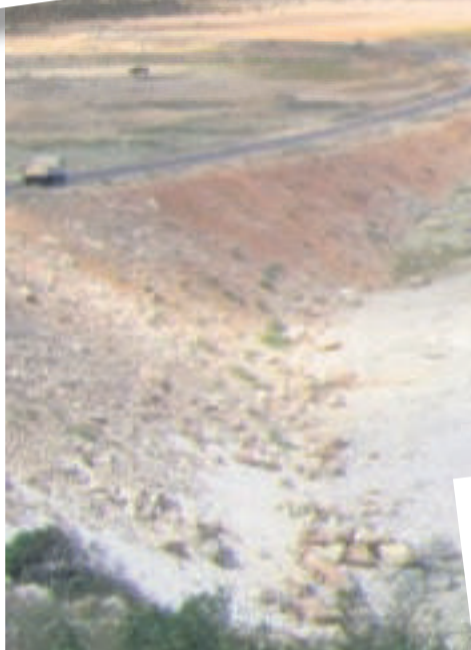

Henrik har set

Interview. 28-årige danske Henrik Jeppesen har som den yngste i verden besøgt alle verdens 193 FN-lande. Her fortæller han om sine mange rejseeventyr

Næsten overalt har han været. Næsten alt har han set.

Sådan skal der måske stå på Henrik Jeppesens gravsten en dag. En dag om forhåbentlig meget lang tid. For Henrik er trods et imponerende rejse-CV ikke særlig gammel.

Den 1. april i år, kort før sin 28 års fødselsdag, besøgte han sit sidste land, Eritrea, og havde dermed, ifølge websitet Besttravelled.com, som den yngste i verden med offentlig præsentation besøgt alle verdens 193 FN-lande. Uden at have haft hverken job eller særlig mange penge.

- *Hvordan er du blevet til en mand, der vil besøge alle verdens lande?*

- Det er en proces. Først rejste jeg bare, så havde jeg pludselig været i 50 lande, så 100 og så kunne jeg ligeså godt gå efter dem alle sammen. Det hænger blandt

andet sammen med, at mange lande, jeg ikke havde de store forventninger til, endte med at være fantastiske. Selv om jeg nu har besøgt alle lande i verden, er jeg langt fra tilfreds. Jeg vil gerne besøge alle verdens territorier som den sidste store "liste-ting" – og lykkes dét, vil jeg helst ikke følge en liste mere, da jeg i så fald vil have nået alle mine mål.

- *Hvilket sted har overrasket dig mest i positiv forstand?*

- Rwanda. Jeg havde lave forventninger, men hold da

Ækvatorialguinea er et af de sværeste lande at besøge i verden. Og visaet dertil er Henriks dyreste. Grand Hotel Djibloho, der netop var åbnet, gav Henrik denne kage, der ligner en bog.

op for en lille perle. Der var ikke de samme problemer som i mange andre afrikanske lande. Infrastrukturen er rigtig god, og en bustur i Rwanda er noget af det smukkeste, jeg har oplevet.

- *Hvad var den værste oplevelse på rejsen?*

- Mit pas blev stjålet i Gambia på en færgeterminal. Jeg skreg op foran hundredvis af mennesker. Jeg var sønderknust. Passet indeholdt adskillige afrikanske visa, som jeg havde kæmpet utrolig hårdt for at få. Det føltes som om, måneder blev revet ud af mit liv. Utroligt nok blev tyven fundet, og jeg fik mit pas tilbage.

- *Hvilket land var det farligste?*

- Syrien under krigen, men TV 2's korrespondent Rasmus Tånholdt hjalp mig. Jeg

stolede på hans kontakter, og alt gik fint.

- *Hvad er det mest livsbekræftende, du har oplevet undervejs?*

- Det må være alle de mennesker, der har stilet på en fremmed og hjulpet mig. Jeg tænker især, da jeg første gang var i Aserbajdsjan, hvor jeg måtte vente til midnat med at komme ind i landet, da datoen på mit visum var forkert. På den anden side af grænsen var der ingen mennesker og helt mørkt. Jeg sad bare og var bange og anede ikke, hvad jeg skulle gøre. Pludselig kom der en bil. Jeg rakte tommeltotten ud. Bilen kørte videre, men stoppede så og bakkede tilbage mod mig. Døren

åbnedes, og jeg sagde hej og satte mig ind. - De kunne ikke engelsk, men jeg fik stukket en mobiltelefon i øret. Det viste sig, at chaufføren havde ringet til en engelsklærer for at forstå, hvad jeg havde gang i. De tog mig med til deres hjem og inviterede naboerne over.

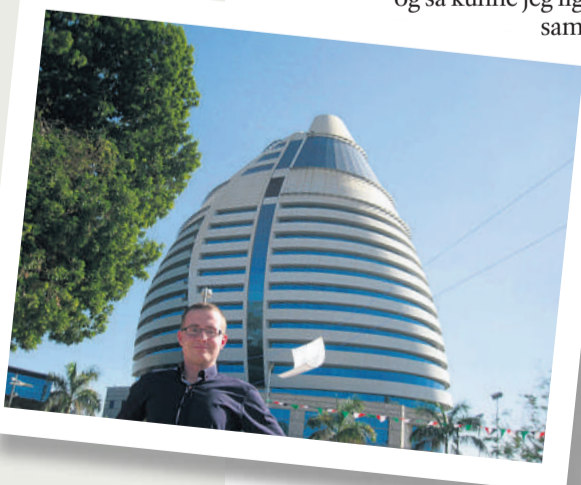
- Al kommunikation i hjemmet blev oversat gennem telefonen. Efter jeg havde fortalt min historie, ringede de til én, der kunne køre mig de cirka 500 kilometer ind til hovedstaden for omkring 100 kroner. En sådan hjælpsomhed havde jeg slet ikke forventet, da jeg sad og var bange i mørket ved grænsen.

- *Hvilket land var mest træls og hvorfor?*

- Tuvalu. Det var så kedeligt, at man bare glæder sig til at komme væk. Spørg en hvilken som helst, der har været der.

- *Hvornår har du været tættest på at give op undervejs?*

- Da jeg fik madforgiftning på Andamanerne i 2014 fulgte en hård kamp for at få maven i orden igen. Efter en uge i sengen kunne jeg flyve, men havde ofte vejrtrækningsproble-

Henrik foran et unikt hotel i Khartoum, Sudans hovedstad.

hele verden

Unik safari oplevelse på det eksklusive Singita Lebombo Lodge, i Sydafrika

I Libyen arrangerede den ansvarlige for udenlandsk presse et møde med premierministeren.

mer de næste seks måneder.

- I globetrotterkredse er det almindeligt kendt, at verdens to sværeste territorier at besøge er Wake Island og British Indian Ocean Territory. Wake Island er et ikke-permanent beboet amerikansk territorium, der ikke modtager besøgende, ikke har en havn og hvortil kommercielle fly ikke opererer. British Indian Ocean Territory kan kun besøges, hvis man har en speciel tilladelse til at besøge den amerikansk/britiske militærbase eller befinder sig på et skib i nærheden i havsnød. Du har en ambition om at nå at besøge alle verdens territorier inden 2020 – hvordan i alverden vil du komme til disse steder?

- Jeg var tilmeldt en af de yderst sjældne organiserede ture fra Guam ude i Stillehavet til Wake Island sidste år. Desværre blev den aflyst, da de ikke fik den fornødne tilladelse til at besøge området, men jeg håber, at der igen bliver en tur, som kan gennemføres. Ellers må jeg prøve at være kreativ. British Indian Ocean Territory kan besøges som transit mellem to destinationer, for eksempel fra Maldiverne til Mauritius, men let bliver det ikke. Jeg giver ikke op på forhånd og vil gøre, hvad jeg kan.

- Hvordan kom du i gang med din jordomrejse?

- I starten var jeg bare en ung mand, der elskede at rejse. Da jeg sagde, jeg ville rejse til alle lande, var mange skeptiske, og de færreste troede på, det kunne lade sig gøre. Sikkerheden spurgte mange til. Flere var overbevist om, at noget nok skulle gå galt i de "farlige" lande med krig og konflikter. Som min onkel sagde: "Jeg betaler altså ikke for at få dig hjem." Forstået på den måde, at jeg helt sikkert vil blive taget til fange på et tidspunkt.

- Hvordan fik du råd til rejserne?

- Jeg har forsøgt at følge en række regler for

Hvad er dit favoritland?

- I Afrika?** Sydafrika
- I Europa?** Danmark og Italien
- I Sydamerika?** Brasilien og Surinam
- I Nordamerika?** USA
- I Asien?** Laos og Thailand
- I Stillehavsregionen?** New Zealand

at leve billigt: Overnatningen må ikke koste noget. Jeg bor gratis hos lokale eller skriver til hoteller/hostels og fortæller om mit projekt og spørger, om jeg kan bo gratis. Hvis intet lykkes, sover jeg enten på et offentligt sted eller køber en billig billet til en natbus, hvor jeg så kan sove. Mad skal være billig. Kan jeg få sponseret et gratis måltid, er det fantastisk, men hvis ikke køber jeg noget billigt i supermarkedet. I mange lande koster det ikke mere end fem kroner.

- Jeg flyver oftest med lavprisselskaber og booker, når der er vilde kampagner, og jeg bruger ofte bonuspoint. Jeg har fløjet mange gange for under 50 kroner. Jeg har blaffet med over 1000 biler og ellers rejst med offentlig transport. Jeg undgår for alt i verden taxaer, især i den vestlige del af verden, ellers kan man ikke rejse Jorden rundt i årevis, medmindre man er rig.

- Fint nok, at alt er billigt, men der må jo være en indtægt eller et lån et sted?

- Ja, Sparekassen Thy har været gode ved mig og har i flere omgang ladet mig udvide min kassekredit, for det er ikke gratis at rejse Jorden rundt. Men hvis man ofrer sig for sa-

gen, kan det være meget billigere, end hvad folk tror. Jeg håber, at jeg blandt andet via bøger og foredrag vil blive gældfri og kunne rejse mere komfortabelt i fremtiden.

- Du har brugt 10 år på at besøge alle verdens lande – har du en ide om, hvad det i alt har kostet?

- Ja, cirka, men jeg sætter ikke længere beløb på. Men det er ikke mere, end at jeg kunne blive gældfri på et år, hvis jeg tog et almindeligt arbejde.

- Hvad får du ud af det?

- Jeg får nogle ubeskrivelige oplevelser, som jeg ikke ville være foruden. Jeg kan dele ud af mine erfaringer om hvert enkelt land, og om det at rejse generelt. Det at rejse til alle lande i verden er nok den bedste beslutning, jeg nogensinde har truffet.

- Hvad får verden ud af det?

- Jeg tror på, at jo mere vi rejser og møder andre kulturer, desto større forståelse får vi for hinanden som mennesker og for vores forskellige måder at leve på. Jeg håber også, jeg kan inspirere mange til at rejse, og dem, der allerede rejser, til at rejse mere.

- Har du et råd til andre, der vil forsøge at besøge alle verdens lande?

- Mange mennesker har "rejt Jorden rundt", men de fleste har været i relativt få lande. En rejse til alle verdens lande kræver noget helt ekstraordinært. Her tænker jeg

Henrik foran Monument of Independence i Togos hovedstad, Lomé.

primært på det arbejde, der er i at komme ind i landene, og de forhold der er i mange tredjeverdenslande. Det er blandt andet derfor, så få mennesker har besøgt alle verdens lande. Rejs derfor roligt, og overvej det først, når du har "rejt Jorden rundt" et par gange.

Henriks rejse kan følges på hans hjemmeside: henriktravel.com.

Af Jakob Øster, rejseliv@berlingske.dk
Foto: Henrik Jeppesen og Jakob Øster